

"Nasıl en hafî umur-u gaybiye vukua geldikte, veyahut vukua yakın olduktan sonra, hiss-i kablelvukuun bir nev'iyle bilinir. O gaybı bilmek değil, belki o, mevcudu veya mukarrebü'l-vücudu bilmektir." "Hiss-i kablelvuku" ruh ile ilgili mi? Ruh'a Allah gaybı bildirmiyor mu? Ruhun ihtiyacı var mı işaretlere?

"Nasıl en hafî umur-u gaybiye vukua geldikte, veyahut vukua yakın olduktan sonra, hiss-i kablelvukuun bir nev'iyle bilinir. O gaybı bilmek değil, belki o, mevcudu veya mukarrebü'l-vücudu bilmektir."(1)

Mutlak gaybı, yani Allah'ın ezeli ilminde saklı olup hiçbir emare ya da işaret ile açığa çıkmamış bilgi ve malumatı Allah'tan başka kimse bilemez. Bunu bilirim iddiasında olanlar birçok ayete muhalefet etmiş olur.

Lakin bu bilgi ezeli ilimden levh-i mahfuza oradan Levh-i Mahv-İsbata oradan alem-i süfliye geçmeye başladıkça, insanlar gerek ruhu gerek keskin kalbi gerek maddi bir takım işaretler ile gayba muttali olabilir. Bu muttali olma işlemine hiss-i kablelvuku, yani vaka olmadan vakayı hissetme denilmektedir.

Ruh da olsa kalp de olsa bir olay olurken ya da olması yakınken yani belirtileri ortaya çıkınca ancak bilebilirler. Ruhun da kalbin de mutlak gaybi bilmeleri söz konusu değildir. Ama Allah gaybı dilediği bazı kullarına emareler çıkmadan da bildirebilir. Bu ya vahiy yolu ile olur ki nebilere özgü bir bilme şeklidir ya da ilham yolu olur, bu da derecesine göre her insanda olabilir.

Allah bildirmezse ruh da kalp de emare ve işaretlere muhtaçtır. Yani nuraniyet kazanmış bir ruh da olsa gayba ancak emareler ile ulaşabilir, ruhun levh-i mahfuza nazar etmesi gibi.

(1) bk. [Lem'alar, On Altıncı Lem'a.](#)